

at det, vi mangler, er anden del af redegørelsen, som skal komme ret hurtigt, og som skal omhandle den ene million på landet.

I tirsdags diskuterede vi, hvad der vil ske med f.eks. hele Vestkysten, hvis almeninteressen kommer til at tage overhånd. Vi har Vadehavsproblemet, vi har haft et problem med, at de lokalboende ikke kunne få lov til at fiske i Ringkøbing Fjord eller ved åen, vi har en fredning ved Nissum Fjord, og vi har Harboør Tange osv., hvor man næsten forhindrer den lokale befolkning i at få adgang til nogle skønne områder, som den er opvokset i og til dels har levet af.

Når vi læser de høringssvar, vi har fået, må det ligge i både hr. Martin Glerups og ministerens baghovede, at høringssvarene ikke giver anledning til, at redegørelsen skulle være skrevet på den måde, man har gjort. Den burde have været skrevet på en anden måde, og der burde have været nogle andre konklusioner, som også tog lidt hensyn til dem, der bor på landet.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Til hr. Jens Kirk vil jeg gerne sige, at det kan være lidt vanskeligt at tage hensyn til indsigelserne i selve oplægget, før indsigelserne er kommet. Jeg kan godt se, det ville være ideelt, for så havde man jo ingen problemer med at få dem indpasset, men det kan ikke lade sig gøre. Det er noget urealistisk snak at komme med, og miljø- og energiministeren har jo givet tilsagn om, at han vil tage hensyn til de indsigelser og til den debat, der foregår i dag.

Vi går i Socialdemokratiet ind for en afbalanceret byvækst, hvor der skal være plads til udvikling i landsbyernes bymønstre og opad, som jeg sagde. Der skal være plads til en fornøftig og god udvikling i landdistrikterne – ikke at de skal gøres til naturreservater, langtfra, men derfor kan vi jo godt opføre os ordentligt med hensyn til beskyttelse af nogle enestående naturværdier. Det tror jeg også hr. Jens Kirk er enig i.

Til hr. Niels J. Langkilde kan jeg sige, at trafikministeren har fremlagt en trafikhandlingsplan, hvori bl.a. indgår en styrkelse af den kollektive trafik. Jeg er selvfølgelig vidende om, at man adskillige steder har gjort forsøg med telebusser og andre former for styrkelse af den kollektive trafik i de tyndere befolkede områder. Jeg ved bl.a., at Ikast Kommune gennemfører et forsøg med at lade samtlige borgere få lejlighed

til at køre gratis med den kollektive trafik efter klokken 8 om morgenen, og det kan blive spændende at se, om det er en vej frem.

Der foregår altså noget, og vi er selvfølgelig indstillet på, at de mindre byer også skal have andel i den byfornyelse, der er aftalt. Den er hårdt tiltrængt nogle steder, fordi nogle af byerne har truede bygninger.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Hr. Martin Glerup skal ikke være i tvivl om, at vi i Venstre går ind for en god vækst, både i byerne og på landet.

Når hr. Martin Glerup taler om høringssvar, er det jo den omvendte verden: Det burde være disse høringssvar, der blev til planlægningsredegørelsen, og ikke omvendt. Hr. Martin Glerup sagde, at det ikke kunne lade sig gøre, fordi høringssvarene først kom ind bagefter. Nej, først når man har fået høringssvarene ind, kan man lave sin beretning, ikke et øjeblik før.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Hr. Martin Glerup henviste til en masse ting, men han svarede ikke på det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om den dagsorden, hvor vi jo netop vedtog, at der skulle nedsættes et hurtigtarbejdende udvalg med den opgave at foretage en gennemgribende analyse med efterfølgende fremsættelse af løsningsforslag senest den 1. marts 1997, og det skulle ske med henblik på at gøre transporten på landet og til de små øer mere optimal, fleksibel og miljørigtig samt gøre den kollektive transport mere individuelt orienteret. Men er der sket noget som helst indtil nu? Dagsordenen blev vedtaget den 29. februar, og i dag er vi henne i maj måned!

Steen Gade (SF):

IF SF er vi glade for at få en drøftelse af det forslag til landsplanredegørelse, som er udsendt, og jeg synes nok, det skulle være det vigtigste i denne debat i stedet for den dagsordensdiskussion, debatten har udviklet sig til. Derfor vil jeg koncentrere mig om redegørelsens indhold og dermed også om den grundindstilling, der præsenteres udkastet, med henblik på at påvirke miljøministeren, så vi kan få ændret grundindstillingen i den endelige redegørelse.

Samtidig vil jeg forholde mig til det helt nye aspekt, som ligger i landsplanredegørelsen, nemlig at den har et europæisk, et internationalt